

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1257/2013

av den 20 november 2013

om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Fartyg som utgör avfall och som transporteras över gränser för återvinning regleras av Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (nedan kallad *Baselkonventionen*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽³⁾. Genom förordning (EG) nr 1013/2006 genomförs Baselkonventionen och en ändring ⁽⁴⁾ av den konventionen, som antogs 1995 men som ännu inte har trätt i kraft på internationell nivå och enligt vilken det är förbjudet att exportera farligt avfall till länder som inte är medlemmar

i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Sådana fartyg klassificeras i allmänhet som farligt avfall och får inte exporteras från unionen för återvinning vid anläggningar i länder som inte är medlemmar i OECD.

(2) Mekanismerna för övervakning av tillämpningen och verkställighet av gällande unionsrätt och internationell rätt är inte anpassade till särdragen hos fartyg och internationell sjöfart. Tack vare insatser som innefattar samarbete mellan Internationella arbetsorganisationen (ILO), Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och Baselkonventionens sekretariat har en överenskommelse kunnat nås om att på global nivå införa obligatoriska krav som syftar till att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv lösning på osäkra och miljöskadliga metoder för fartygsåtervinning i form av den internationella Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (nedan kallad *Hongkongkonventionen*).

(3) OECD-ländernas lagligen tillgängliga återvinningskapacitet för fartyg som för medlemsstaternas flagg är för närvarande otillräcklig. Den nuvarande kapaciteten för säker och miljöriktig återvinning av fartyg i länder som inte är medlemmar i OECD är tillräcklig för att hantera alla fartyg som för en medlemsstats flagg, och förväntas växa ytterligare fram till 2015 till följd av åtgärder som dessa länder har vidtagit för att uppfylla kraven i Hongkongkonventionen.

(4) Hongkongkonventionen antogs den 15 maj 2009 inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen. Hongkongkonventionen träder inte i kraft förrän 24 månader efter det att den ratificerats av minst 15 stater vars sammanlagda handelsflotta uppgår till minst 40 % av världshandelsflottans bruttodräktighet och vars sammanlagda maximala årliga fartygsåtervinningsvolym under de föregående tio åren är minst 3 % av den sammanlagda bruttodräktigheten av dessa staters handelsflotta. Den konventionen omfattar design, konstruktion, drift och förberedelse av fartyg för att underlätta säker och miljöriktig

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 158.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 november 2013.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Ändring till Baselkonventionen (den s.k. *ändringen om förbud*) antogs genom beslut III/1 av parterna i Baselkonventionen.

återvinning utan avkall på fartygets säkerhet, och drifts-effektivitet. Den omfattar även säker och miljövänlig drift av fartygsåtervinningsanläggningar och inrättandet av en lämplig verkställighetsmekanism för fartygsåtervinning.

- (5) Denna förordning syftar till att underlätta en snabb ratificering av Hongkongkonventionen, både inom unionen och i tredjeländer, genom att proportionella kontroller tillämpas med avseende på fartyg och fartygsåtervinningsanläggningar på grundval av den konventionen.
- (6) I Hongkongkonventionen fastställs uttryckligen att parterna får införa strängare regler i överensstämmelse med internationell rätt när det gäller säker och miljöriktig fartygsåtervinning i syfte att hindra, reducera eller minimera negativa effekter på människors hälsa och miljön. Mot denna bakgrund bör det i denna förordning finnas föreskrifter om skydd från eventuella negativa effekter av farliga material ombord på alla fartyg som anlöper en hamn eller ankarplats i en medlemsstat, samtidigt som de bestämmelser som är tillämpliga på dessa material enligt internationell rätt efterlevs. För att säkerställa kontrollen av att kraven avseende farliga material enligt denna förordning efterlevs, bör medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG ⁽¹⁾. För närvarande är det inspektörerna inom systemet för hamnstatskontroller som enligt den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas) ska inspektera certifiering och aktiv testning av farliga material, inbegripet asbest. Parissamförståndsavtalet om hamnstatskontroll innehåller bestämmelser om en harmoniserad metod för denna verksamhet.
- (7) Syftet med denna förordning är också att minska skillnaderna mellan operatörer i unionen, OECD-länder och berörda tredjeländer när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och miljönormer, och att sända fartyg som för en medlemsstats flagg till fartygsåtervinningsanläggningar som tillämpar säkra och miljövänliga metoder för demontering av fartyg i stället för att sända dem till undermåliga anläggningar, vilket är fallet i dag. Därigenom bör också konkurrenskraften höjas för den säkra och miljöriktiga återvinningen och behandlingen av fartyg i fartygsåtervinningsanläggningar i en medlemsstat. Upprättandet av en europeisk förteckning över fartygsåtervinningsanläggningar (nedan kallad *den europeiska förteckningen*) som uppfyller kraven enligt denna förordning skulle bidra till dessa mål och även till bättre efterlevnad genom att underlätta flaggstatens kontroll av fartyg som ska återvinnas. Dessa krav för fartygsåtervinningsanläggningar bör baseras på kraven enligt Hongkongkonventionen. Härvid bör de fartygsåtervinningsanläggningar som godkänns i enlighet med denna förordning uppfylla de krav som är nödvändiga för att säkerställa miljöskydd, arbetstagarnas säkerhet och hälsa samt ett miljöriktigt

omhändertagande av det avfall som tas till vara från återvunna fartyg. Vad beträffar fartygsåtervinningsanläggningar i ett tredjeland bör kraven leda till en så hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön som i stort sett är likvärdig med den som finns i unionen. Fartygsåtervinningsanläggningar som inte uppfyller dessa minimikrav bör följaktligen inte tas med på den europeiska förteckningen.

- (8) Likhetsprincipen i unionsrätten bör tillämpas och dess genomförande övervakas, i synnerhet vid upprättandet och uppdateringen av den europeiska förteckningen över fartygsåtervinningsanläggningar i en medlemsstat och fartygsåtervinningsanläggningar i ett tredjeland som uppfyller kraven enligt denna förordning.
- (9) Medlemsstaterna uppmanas att anta lämpliga åtgärder för att säkerställa att fartyg som faller utanför tillämpningsområdet för denna förordning handhas på ett sätt som överensstämmer med denna förordning, i den mån detta är rimligt och praktiskt möjligt.
- (10) För att undvika dubbelreglering, är det nödvändigt att utesluta fartyg som för en medlemsstats flagg och som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning från förordning (EG) nr 1013/2006 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽²⁾. Förordning (EG) nr 1013/2006 tillämpas på transporter av avfall från unionen, med förbehåll för undantag för vissa avfalls-kategorier som regleras enligt en alternativ ordning. Enligt den här förordningen är de fartyg som faller inom dess tillämpningsområde föremål för kontroller under hela sin livscykel. Den här förordningen syftar också till att säkerställa att sådana fartyg återvinns på ett miljöriktigt sätt. Det är därför lämpligt att ange att fartyg som omfattas av den alternativa kontrollordningen under hela sin livscykel enligt den här förordningen inte omfattas av förordning (EG) nr 1013/2006. Fartyg som vare sig faller inom tillämpningsområdet för Hongkongkonventionen eller för den här förordningen liksom avfall ombord på ett fartyg som inte utgörs av fartygsgenererat avfall bör även i fortsättningen omfattas av förordning (EG) nr 1013/2006 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG respektive 2008/99/EG ⁽³⁾.
- (11) Det konstateras också att fartyg även fortsättningsvis kommer att omfattas av andra internationella konventioner för att garantera deras säkra drift till havs under den operationella delen av fartygens livscykel, och att fartyg, även om de kan utöva vissa rättigheter och friheter till trafik, måste förhandsanmäla sin ankomst till hamn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 31, 28.5.2009, s. 57).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

Medlemsstater bör kunna välja att tillämpa ytterligare kontroller i enlighet med andra internationella fördrag. Mot denna bakgrund anses det inte nödvändigt att föreskriva om ytterligare transiteringskontroller i denna förordning.

- (12) Vid tolkning av kraven i denna förordning bör hänsyn tas till de riktlinjer som IMO har utarbetat (nedan kallade *IMO-riktlinjer*) som stöd för Hongkongkonventionen.
- (13) I denna förordning bör begreppet *återvinning* inte ha samma innebörd som enligt definitionen i direktiv 2008/98/EG. I denna förordning bör därför en särskild definition av begreppet *fartygsåtervinning* införas.
- (14) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ har det globala harmoniserade systemet för klassificering och märkning av kemikalier genomförts på unionsnivå. Den förordningen ger, tillsammans med rådets direktiv 67/548/EEG ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG ⁽³⁾, användbar vägledning för att fastställa vad som är farliga material.
- (15) Att hålla en förteckning över farliga material som finns ombord på ett fartyg under hela dess livscykel utgör ett viktigt krav i Hongkongkonventionen och i denna förordning. Enligt föreskrift 8.2 i Hongkongkonventionen ska ett fartyg som är avsett att återvinnas minimera mängden fartygsgenererat avfall under perioden innan fartyget anländer till fartygsåtervinningsanläggningen. Om det fartygsgenererade avfallet är avsett att levereras med fartyget till en fartygsåtervinningsanläggning ska de ungefärliga avfallsmängderna och var materialet eller ämnen finns anges i del II i förteckningen.
- (16) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att förhindra kringgående av reglerna för fartygsåtervinning och öka insynen i fartygsåtervinning. Enligt vad som fastställs i Hongkongkonventionen bör medlemsstaterna rapportera uppgifter om fartyg för vilka inventeringsintyg har utfärdats och fartyg för vilka intyg om slutförd återvinning har mottagits samt information om olaglig fartygsåtervinning och de uppföljningsåtgärder som har vidtagits.
- (17) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner som gäller för överträdelse av denna förordning och se till att sanktionerna tillämpas i syfte att förhindra att reglerna

för fartygsåtervinning kringgås. Sanktionerna, som kan vara civilrättsliga eller administrativa, bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

- (18) Enligt rättspraxis från domstolen ankommer det på de nationella domstolarna att i den utsträckning det är möjligt tolka den processuella rätten avseende de villkor som ska vara uppfyllda för att få till stånd en prövning av domstol eller i administrativ ordning, så att den står i överensstämmelse med målen i artikel 9.3 i Århuskonventionen.
- (19) För att skydda människors hälsa och miljön och med beaktande av principen att *förorenaren betalar*, bör kommissionen utvärdera om det är genomförbart att inrätta en finansiell mekanism som är tillämplig på alla fartyg som anlöper en hamn eller ankarplats i en medlemsstat, oavsett vilken flagg de för, för att generera resurser som skulle underlätta en miljöriktig återvinning och behandling av fartyg utan att skapa incitament för utflaggning.
- (20) I syfte att göra det möjligt att beakta utvecklingen rörande Hongkongkonventionen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på uppdateringen av bilagorna I och II till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (21) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förhindra, reducera eller eliminera negativa effekter på människors hälsa och miljön till följd av återvinning, drift och underhåll av fartyg som för en medlemsstats flagg inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av transporternas och fartygsåtervinnings internationella karaktär utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT 196, 16.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat (EGT L 200, 30.7.1999, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att förhindra, reducera, minimera och, så långt det är praktiskt möjligt, eliminera olyckor, skador och andra negativa effekter på människors hälsa och miljön som orsakats av fartygsåtervinning. Syftet med denna förordning är att förstärka säkerheten, skyddet för människors hälsa och unionens marina miljö under ett fartygs hela livscykel, i synnerhet genom att säkerställa att farligt avfall från sådan fartygsåtervinning omhändertas på ett miljöriktigt sätt.

I denna förordning föreskrivs också att farliga material ombord på fartyg ska omhändertas på ett korrekt sätt.

Dessutom syftar denna förordning till att underlätta ratificeringen av 2009 års internationella Hongkongkonvention om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (nedan kallad *Hongkongkonventionen*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska, med undantag för artikel 12, tillämpas på fartyg som för en medlemsstats flagg.

Artikel 12 ska tillämpas på fartyg som för ett tredjelands flagg och som anlöper en medlemsstats hamn eller ankarplats.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) krigsfartyg, marina stödtrupper eller andra fartyg som ägs eller drivs av en stat och som för tillfället enbart används i statlig, icke-kommersiell tjänst,
- b) fartyg med bruttodräktighet (BRT) mindre än 500,
- c) fartyg som bara trafikerar inhemska vatten under hela fartygets livslängd.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. fartyg: alla typer av fartyg som är eller har använts i marina vatten, såsom undervattensfartyg, flytande farkoster, flytande plattformar, självflytande plattformar, flytande lagringsenheter (FSU) samt flytande enheter för produktion, lagring och avlastning (FPSO) liksom även sådana fartyg som har blivit rensade på utrustning eller blir bogserade.
2. nytt fartyg: ett fartyg
 - a) för vilket ett kontrakt är ingånget den dag då denna förordning börjar tillämpas eller därefter,
 - b) för vilket det inte finns något kontrakt men vars köl har sträckts eller som har nått ett motsvarande byggnadsstadium sex månader efter den dag då denna förordning börjar tillämpas eller därefter, eller
 - c) vars leverans sker 30 månader efter den dag då denna förordning börjar tillämpas eller därefter.
3. tanker: en oljetanker enligt definitionen i bilaga I till konventionen om förhindrande av förorening från fartyg (Marpolkonventionen) eller en tanker för skadliga flytande ämnen (NLS-tanker) enligt definitionen i bilaga II till den konventionen.
4. farligt material: alla material eller ämnen som kan vara skadliga för människors hälsa, och/eller miljön.
5. fartygsgenererat avfall: avloppsvatten och restprodukter som uppstår under ett fartygs normala användning och som omfattas av kraven i Marpolkonventionen.
6. fartygsåtervinning: aktiviteten att helt eller delvis ta isär ett fartyg på en fartygsåtervinningsanläggning för att ta till vara delar och material för omarbetning, förberedelse för återanvändning eller återanvändning, samtidigt som omhändertagandet av farligt, och annat, material säkerställs, vilket också inkluderar lagring och behandling av delar och material på plats; vidare bearbetning eller bortforsling till andra anläggningar omfattas dock inte.
7. fartygsåtervinningsanläggning: ett angivet område som är ett varv eller en anläggning i en medlemsstat eller ett tredjeland och som används för att återvinna fartyg.
8. fartygsåtervinningsföretag: den som äger fartygsåtervinningsanläggningen eller en annan organisation eller en fysisk eller juridisk person som har åtagit sig ansvaret för att genomföra fartygsåtervinningsverksamheten i stället för ägaren till fartygsåtervinningsanläggningen.

9. ansvarig myndighet: en statlig myndighet som har utsetts av en medlemsstat att ansvara för uppgifter relaterade till fartyg som för den statens flagg eller verkar med den statens godkännande.
10. erkänd organisation: en organisation som har erkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 ⁽¹⁾
11. behörig myndighet: en eller flera statliga myndigheter som en medlemsstat eller ett tredjeland har utsett att ansvara för fartygsåtervinningsanläggningar, inom ett definierat geografiskt område eller ett kunskapsområde, med avseende på all verksamhet inom den statens jurisdiktion.
12. bruttodräktighet: den bruttodräktighet som räknas ut enligt reglerna för tonnagemätning i bilaga I till 1969 års internationella konvention om skeppsmätning eller annan konvention som kan komma att ersätta den.
13. kompetent person: en person med lämplig behörighet, utbildning och tillräckligt kunnande samt tillräcklig erfarenhet och skicklighet för att utföra en viss arbetsuppgift.
14. fartygsägare: den fysiska eller juridiska person som är registrerad som ägare av fartyget, även sådana som äger fartyget under en begränsad tid i väntan på försäljning eller överlämnande till en fartygsåtervinningsanläggning, eller, om det inte finns någon registrering, den fysiska eller juridiska person som äger fartyget eller någon annan fysisk eller juridisk person som har övertagit fartygets drift, såsom chefen eller bareboatfraktaren samt den juridiska person som driver ett fartyg ägt av ett land.
15. ny installation: installation av system, utrustning, isolering eller andra material på ett fartyg efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.
16. fartygets återvinningsplan: en plan som tas fram av den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen för varje enskilt fartyg som ska återvinnas under dess ansvar, med beaktande av relevanta riktlinjer och resolutioner från IMO.
17. plan för fartygsåtervinningsanläggningen: en plan som utarbetas av den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen och som antas av styrelsen eller fartygsåtervinningsföretagets motsvarande beslutande organ och som innehåller en beskrivning av driftsförfaranden och -processer som tillämpas på fartygsåtervinningsanläggningen vid fartygsåtervinning och som i synnerhet omfattar arbetstagarnas säkerhet och utbildning, skydd för människors hälsa och för miljön, identifiering av personalens roller och ansvar, krisberedskap och handlingsplan samt övervaknings-, rapporterings- och registreringssystem, och som beaktar relevanta vägledningar och resolutioner från IMO.
18. säkert att beträda: ett utrymme som uppfyller samtliga följande kriterier:
- Syrenivån i luften och koncentrationen av lättantändliga gaser är inom säkerhetsgränserna.
 - Eventuella giftiga material i luften ligger inom tillåtna gränser.
 - Eventuella restprodukter eller material förknippade med arbete som godkänts av en kompetent person och som inte medför okontrollerat utsläpp av giftiga material eller en ohälsosam nivå av lättantändlig gas under rådande atmosfäriska förhållanden när materialen underhålls på anvisat sätt.
19. säker för heta arbeten: ett utrymme i vilket samtliga följande kriterier är uppfyllda:
- Säkra, icke-explosionsfarliga förhållanden råder, inbegripet frihet från gaser, för användning av elektrisk ljusbåge eller gassvetsutrustning, utrustning att skära eller bränna med eller andra typer av öppna flammor samt uppvärmning, malning eller gnistframkallande arbetsätt,
 - Kriterierna för säkert att beträda enligt punkt 18 är uppfyllda.
 - Rådande atmosfäriska förhållanden ändras inte på grund av det heta arbetet.
 - Alla intilliggande utrymmen har utrymmts, gjorts oantändliga eller behandlats tillräckligt för att brand, eller spridning av brand, förhindras.
20. intyg om slutförd återvinning: ett skriftligt utlåtande där den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen bekräftar att fartygsåtervinningen har genomförts i enlighet med denna förordning.
21. inventeringsintyg: ett fartygsspecifikt intyg som utfärdas för fartyg som för en medlemsstats flagg, i enlighet med artikel 9 och som kompletteras med en förteckning över farliga material i enlighet med artikel 5.
22. återvinningsintyg: ett fartygsspecifikt intyg som utfärdas till fartyg som för en medlemsstats flagg, i enlighet med kraven i artikel 9.9 och som kompletteras med en förteckning över farliga material i enlighet med artikel 5.7 och fartygets godkända återvinningsplan enligt artikel 7.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (EUT L 131, 28.5.2009, s. 11).

23. intyg om överensstämmelse: ett fartygsspecifikt intyg och som utfärdas för fartyg som för ett tredjelands flagg och som kompletteras med en förteckning av farliga material i enlighet med artikel 12.

24. ton lätt displacement (ldt): ett fartygs vikt i ton utan last, bränsle, smörjoljor i lagringstankar, ballastvatten, färskvatten, matarvatten, proviantförråd, passagerare och besättning inklusive deras personliga tillhörigheter och som utgörs av summan av vikten av ett fartygs skrov, konstruktion, maskineri, utrustning och inpassning.

2. Vid tillämpning av artikel 7.2 d och artiklarna 13, 15 och 16 gäller följande definitioner:

a) *avfall, farligt avfall, behandling och avfallshantering*: samma innebörd som i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG.

b) *anläggningsinspektion*: en inspektion av en fartygsåtervinningsanläggning för att bedöma om förhållandena i anläggningen överensstämmer med dem som beskrivs i relevant tillhandahållen dokumentation.

c) *arbetstagar*: en person som utför arbete, oavsett om det är tillfälligt eller stadigvarande, om det liknar ett anställningsförhållande, även personal som arbetar för leverantörer och underleverantörer.

d) *miljöriktigt omhändertagande*: hantering som innebär att alla rimliga åtgärder vidtas för att se till att avfall och farliga material omhändertas på ett sätt som skyddar människors hälsa och miljön mot sådana negativa effekter som detta avfall och dessa material kan medföra.

3. Vid tillämpning av punkt 1.13 kan en kompetent person vara en erfaren arbetstagar eller en anställd med ledande befattning som klarar av att känna igen och utvärdera arbetsrisker och anställdas exponering för potentiellt farliga material eller osäkra förhållanden på en fartygsåtervinningsanläggning och som kan specificera nödvändig skyddsutrustning och de nödvändiga försiktighetsåtgärder som vidtas för att minska eller eliminera dessa risker eller den exponeringen.

Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ får den behöriga myndigheten definiera lämpliga kriterier som kompetenta personer måste uppfylla, och den får även föreskriva vilka uppgifter dessa ska utföra.

AVDELNING II

FARTYG

Artikel 4

Kontroll av farliga material

Installation eller användning ombord på fartyg av farliga material som avses i bilaga I ska förbjudas eller begränsas enligt vad

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

som föreskrivs i bilaga I, om inte annat följer av andra krav i relevant unionsrätt som kan kräva ytterligare åtgärder.

Artikel 5

Förteckning över farliga material

1. Varje nytt fartyg ska ombord medföra en förteckning över farliga material som åtminstone ska ange de farliga material som avses i bilaga II och som ingår i fartygets konstruktion eller utrustning, var materialen finns och deras ungefärliga mängder.

2. Om inte annat följer av artikel 32.2 b, ska ett befintligt fartyg så långt som det är praktiskt möjligt uppfylla kraven i punkt 1.

När det gäller fartyg som ska återvinnas ska dessa så långt som det är praktiskt möjligt uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel från och med dagen för offentliggörandet av den europeiska förteckningen över fartygsåtervinningsanläggningar (nedan kallad *den europeiska förteckningen*) enligt artikel 16.2.

Om inte annat följer av artikel 32.2 b ska, när förteckningen över farliga material utarbetas, åtminstone de farliga material som upptas i bilaga I anges.

3. Förteckningen över farliga material ska

a) avse det specifika fartyget,

b) visa att fartyget respekterar förbud eller begränsningar rörande installation eller användning av farliga material i enlighet med artikel 4,

c) sammanställas med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO,

d) verifieras av antingen den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som administrationen auktoriserat.

4. Utöver vad som föreskrivs i punkt 3 ska det för existerande fartyg sammanställas en plan som visar vilken okulär besiktning eller vilka andra prover som används för att utarbeta förteckningen över farliga material och som beaktar relevanta riktlinjer från IMO.

5. Förteckningen över farliga material ska bestå av tre delar:

a) En delförteckning över farliga material som avses i bilagorna I och II i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel och som ingår i fartygets konstruktion eller utrustning, med en uppgift om var materialen finns och om ungefärliga mängder (del I).

b) En delförteckning över det avfall som uppstått på fartyget och som finns ombord på fartyget (del II).

c) En delförteckning över det förrådsmaterial som finns ombord på fartyget (del III).

6. Del I av förteckningen över farliga material ska regelbundet ses över och uppdateras under fartygets hela livslängd, och omfatta nya installationer som innehåller farliga material som avses i bilaga II och relevanta ändringar av fartygets konstruktion och utrustning.

7. Innan ett fartyg återvinns och med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO ska förteckningen över farliga material, utöver del I, som setts över och uppdaterats korrekt, även innehålla del II avseende fartygsgenererat avfall och del III avseende förrådsmaterial, och ha verifierats av den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som administrationen auktoriserat.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 med avseende på en uppdatering av posterna för förteckningen över farliga material i bilagorna I och II för att se till att åtminstone de ämnen som anges i tilläggen I och II till Hongkongkonventionen finns med.

Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje ämne som ska läggas till i eller strykas från bilaga I eller II.

Artikel 6

Allmänna krav för fartygsägare

1. När ett fartyg förbereds för återvinning ska fartygsägaren

a) förse den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen med all relevant information om fartyget som behövs för att upprätta den återvinningsplan för fartyget som anges i artikel 7,

b) skriftligen till den berörda ansvariga myndigheten, inom en tidsfrist som fastställs av den ansvariga myndigheten, anmäla sin avsikt att återvinna fartyget på en eller flera specifika fartygsåtervinningsanläggningar. Anmälan ska omfatta åtminstone

i) förteckningen över farliga material, och

ii) all relevant information om fartyget som lämnas enligt led a.

2. Fartygsägare ska se till att fartyg som ska återvinnas

a) endast återvinns vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen,

b) innan de anländer till fartygsåtervinningsanläggningen, handhas så att restprodukter från fraktat material, återstående bunkerolja och fartygsgenererat avfall ombord minimeras,

c) har ett återvinningsintyg, utfärdat av den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som den ansvariga

myndigheten auktoriserat, innan någon fartygsåtervinning får påbörjas och efter mottagandet av en i enlighet med artikel 7.3 godkänd återvinningsplan för fartyget.

3. Fartygsägarna ska se till att tankfartyg anländer till fartygsåtervinningsanläggningen med lasttankar och pumprum i sådant skick att utrymmena kan certifieras som säkra för heta arbeten.

4. Fartygsägarna ska förse den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen med en kopia av det återvinningsintyg som utfärdats i enlighet med artikel 9.

5. Fartygsägarna ska ansvara för fartyget och se till att det fortsätter att uppfylla de krav som uppställs av den ansvariga myndigheten i den medlemsstat vars flagg den för fram till den tidpunkt då den driftsansvarige för fartygsåtervinningsanläggningen godtar ansvaret för det. Den driftsansvarige för fartygsåtervinningsanläggningen får vägra att ta emot fartyget för återvinning om dess skick i stor utsträckning avviker från uppgifterna i inventeringsintyget, inklusive om del I i förteckningen över farliga material inte har setts över och uppdaterats korrekt eller inte visar ändringar av fartygets konstruktion och utrustning. Under sådana omständigheter ska fartygsägaren behålla ansvaret för fartyget och upplysa den ansvariga myndigheten om detta utan dröjsmål.

Artikel 7

Fartygets återvinningsplan

1. En fartygsspecifik återvinningsplan ska utarbetas innan någon återvinning får påbörjas. Fartygets återvinningsplan ska reglera eventuella fartygsspecifika överväganden som inte ingår i planen för fartygsåtervinningsanläggningen eller som kräver särskilda förfaranden.

2. Fartygets återvinningsplan ska

a) tas fram av den driftsansvarige för fartygsåtervinningsanläggningen i enlighet med relevanta bestämmelser i Hongkongkonventionen samt med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO och relevant information om fartyget som fartygsägaren har tillhandahållit enligt artikel 6.1 a så att den överensstämmer med informationen i förteckningen över farliga material,

b) ange huruvida och i vilken omfattning eventuellt förberedande arbete – såsom förbehandling, identifiering av potentiella faror och avlägsnande av förrådsmaterial – kommer att äga rum på annan plats än den fartygsåtervinningsanläggning som angetts i fartygets återvinningsplan; den ska också innehålla en uppgift om var fartyget kommer att förvaras under återvinningen och en kortfattad plan för ankomsten och den säkra placeringen av det specifika fartyg som ska återvinnas,

- c) innehålla information om fastställande, uppdatering och övervakning av villkoren för säkert att beträda och säkert för heta arbeten för det aktuella fartyget med beaktande av sådana faktorer som dess konstruktion, konfiguration och tidigare last, och annan nödvändig information om hur fartygets återvinningsplan ska genomföras,
- d) innehålla information om typ av och mängder farliga material och avfall som genereras vid återvinning, inklusive vilka material och avfall som angivits i förteckningen över farliga material, och om hur de kommer att hanteras och lagras vid fartygsåtervinningsanläggningen och vid anläggningar dit de därefter kan komma att skickas,
- e) i fall där fler än en fartygsåtervinningsanläggning kommer att användas, i princip utarbetas separat av varje anläggning som berörs och ange i vilken ordningsföljd de olika anläggningarna kommer att användas och den verksamhet som får bedrivas vid dessa fartygsåtervinningsanläggningar.

3. I förekommande fall ska fartygets återvinningsplan ges ett tyst eller uttryckligt godkännande av behörig myndighet i enlighet med krav uppställda av den stat där fartygsåtervinningsanläggningen är belägen.

Uttryckligt godkännande har givits om den behöriga myndigheten översänt ett skriftligt meddelande om sitt beslut avseende fartygets återvinningsplan till den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen, fartygsägaren och den ansvariga myndigheten.

Tyst godkännande ska anses ha givits om den behöriga myndigheten inte har översänt och enligt artikel 15.2 b anmält skriftliga invändningar mot fartygets återvinningsplan till den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen, fartygsägaren och den ansvariga myndigheten inom en handläggningstid som, i förekommande fall, fastställts i enlighet med krav uppställda av den stat där fartygsåtervinningsanläggningen är belägen.

4. Medlemsstaterna får anmoda den ansvariga myndigheten att till den behöriga myndigheten i den stat där fartygsåtervinningsanläggningen är belägen skicka den information som fartygsägaren lämnat enligt artikel 6.1 b och följande uppgifter:

- i) Datum för fartygets registrering i den stat vars flagg det för.
- ii) Fartygets identifieringsnummer (IMO-nummer).
- iii) Skrovnummer vid leverans av nybyggt fartyg.
- iv) Fartygets namn och fartygstyp.
- v) Registrerad hemmahamn.
- vi) Fartygsägarens namn och adress samt identifieringsnummer för IMO-registrerad ägare.
- vii) Företagets namn och adress.

viii) Namn på alla klassificeringssällskap som har klassificerat fartyget.

ix) Fartygets mått (längd, bredd (mallad), djup (mallat), ton lätt displacement (Ldt), brutto- och nettodräktighet samt motortyp och klass).

Artikel 8

Besiktningar

1. Besiktningar av fartyg ska utföras av den ansvariga myndighetens tjänstemän eller av en erkänd organisation som den auktoriserat och med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO.

2. Om den ansvariga myndigheten använder erkända organisationer för att genomföra besiktningar enligt punkt 1, ska den åtminstone delegera sådana erkända organisationer rätten att

- kräva att de fartyg dessa besiktigar följer denna förordning, och
- genomföra besiktning, om detta begärs av lämpliga myndigheter i en medlemsstat.

3. Fartygen ska vara föremål för följande besiktningar:

- a) En inledande besiktning.
- b) En besiktning för förnyande av intyg.
- c) En tilläggsbesiktning.
- d) En slutlig besiktning.

4. Den inledande besiktningen av ett nytt fartyg ska genomföras innan fartyget tas i bruk eller innan inventeringsintyget utfärdas. Den inledande besiktningen av ett existerande fartyg ska genomföras senast den 31 december 2020. Besiktningen ska säkerställa att del I i förteckningen över farliga material uppfyller kraven enligt denna förordning.

5. Besiktning för förnyande av intyg ska genomföras med de intervaller som den ansvariga myndigheten fastställer, dock högst fem år. Besiktningen för förnyande av intyg ska säkerställa att del I i förteckningen över farliga material uppfyller kraven enligt denna förordning.

6. Tilläggsbesiktningen ska helt eller delvis, beroende på omständigheterna, genomföras om fartygsägaren begär detta efter ändring, utbyte eller betydande reparation av fartygets konstruktion, utrustning, system, inpassning, arrangemang och material, som har en inverkan på förteckningen över farliga material. Besiktningen ska säkerställa att inga sådana ändringar, utbyten eller betydande reparationer har medfört att fartyget inte längre uppfyller kraven i denna förordning och att nödvändiga ändringar görs i del I i förteckningen över farliga material.

7. Den slutliga besiktningen ska genomföras innan fartyget tas ur bruk och innan återvinningen av fartyget påbörjas.

Den besiktningen ska bekräfta

- a) att förteckningen över farliga material uppfyller kraven i artikel 5,
- b) att fartygets återvinningsplan på ett korrekt sätt återspeglar informationen i förteckningen över farliga material och uppfyller kraven i artikel 7,
- c) att den fartygsåtervinningsanläggning vid vilken fartyget återvinns finns upptagen i den europeiska förteckningen.

8. För existerande fartyg som ska återvinnas får den inledande och den slutliga besiktningen genomföras vid ett och samma tillfälle.

Artikel 9

Utfärdande och godkännande av intyg

1. När en inledande besiktning eller en besiktning för förnyande av intyg är genomförd utan anmärkning ska den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat utfärda ett inventeringsintyg. Det intyget ska kompletteras av del I i förteckningen över farliga material, som avses i artikel 5.5 a.

Om den inledande och den slutliga besiktningen genomförs vid ett och samma tillfälle i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8.8 ska endast det återvinningsintyg som avses i punkt 9 i den här artikeln utfärdas.

Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa formatet för inventeringsintyget för att säkerställa att det står i överensstämmelse med tillägg 3 till Hongkongkonventionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 25 i denna förordning.

2. På fartygsägarens begäran ska antingen administrationen eller en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat godkänna ett inventeringsintyg efter det att tilläggsbesiktningen enligt artikel 8.6 har genomförts utan anmärkning.

3. Om inte annat följer av punkt 4, ska den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat utfärda, eller i förekommande fall godkänna, ett inventeringsintyg, om besiktningen för förnyande av intyg har genomförts utan anmärkning

- a) inom en period av tre månader från det att det befintliga inventeringsintygets giltighetsdatum har löpt ut, och det nya intyget ska gälla från och med den dag då besiktningen för förnyande har genomförts till och med högst fem år från och med den dag då det befintliga intygets giltighetsdatum har gått ut,

- b) efter det att det befintliga inventeringsintygets giltighetsdatum har löpt ut, och det nya intyget ska gälla från och med den dag då besiktningen för förnyande har genomförts till och med högst fem år från och med den dag då det befintliga intygets giltighetsdatum har gått ut,

- c) mer än tre månader före det att det befintliga inventeringsintygets giltighetsdatum har löpt ut, och det nya intyget ska gälla från och med den dag då besiktningen för förnyande har genomförts till och med högst fem år från och med den dag då besiktningen för förnyande av intyget slutfördes.

4. Om en besiktning för förnyande av intyg har genomförts och ett nytt inventeringsintyg inte kan utfärdas eller placeras ombord på fartyget före det att det befintliga intygets giltighetsdatum har löpt ut, ska den ansvariga myndigheten eller den erkända organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat godkänna det befintliga intyget, och ett sådant intyg ska accepteras som giltigt under en ytterligare period om högst fem månader från den dag då intygets giltighetsdatum har löpt ut.

5. Om ett inventeringsintyg utfärdas för en kortare tid än fem år får den ansvariga myndigheten eller den erkända organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat förlänga det befintliga intygets giltighetstid med ytterligare en period om högst fem år.

6. Under särskilda omständigheter som fastställs av den ansvariga myndigheten behöver ett nytt inventeringsintygs giltighetstid inte räknas från den dag då det befintliga intyget upphörde att gälla i enlighet med vad som krävs i punkt 3 a och 3 b och punkterna 7 och 8. Under sådana omständigheter ska det nya intyget vara giltigt under en period om högst fem år från den dag då besiktningen för förnyande av intyg slutfördes.

7. Om ett fartyg inte befinner sig i den hamn eller ankarplats där det ska besiktigas när inventeringsintygets giltighetstid löper ut får den ansvariga myndigheten, om detta är lämpligt, förlänga inventeringsintygets giltighetstid med en period om högst tre månader för att göra det möjligt för fartyget att avsluta sin resa till den hamn där det ska besiktigas. Eventuell förlängning ska villkoras av att besiktningen slutförs i nämnda hamn innan fartyget lämnar den. Ett fartyg som beviljats en sådan förlängning ska när det anlöper den hamn där det ska besiktigas inte ha rätt att, på grundval av denna förlängning, lämna hamnen utan att ha ett nytt intyg. När besiktningen för förnyande av intyg är slutförd ska det nya inventeringsintyget vara giltigt under en period om högst fem år från det att det befintliga intygets giltighetsdatum har löpt ut innan förlängningen beviljades.

8. Om ett inventeringsintyg avser ett fartyg som endast genomförs kortare resor och inte har förlängts enligt de villkor som avses i punkt 7, får intyget förlängas av den ansvariga myndigheten med upp till en månad från intygets utgångsdatum. När besiktningen för förnyande av inventeringsintyget har slutförts ska det nya intyget vara giltigt under en period om högst fem år från det att det befintliga intygets giltighetsdatum har löpt ut innan förlängningen beviljades.

9. Efter det att en slutlig besiktning har genomförts utan anmärkningar i enlighet med artikel 8.7 ska den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat utfärda ett återvinningsintyg. Det intyget ska åtföljas av förteckningen över farliga material och fartygets återvinningsplan.

Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa formatet för återvinningsintyget för att säkerställa att det står i överensstämmelse med tillägg 4 till Hongkongkonventionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 25 i denna förordning. Ett återvinningsintyg som har utfärdats efter en slutlig besiktning enligt första stycket i denna punkt ska godkännas av de övriga medlemsstaterna och ska vid tillämpning av denna förordning anses ha samma giltighet som ett återvinningsintyg som har utfärdats av dessa.

Artikel 10

Varaktighet och giltighet för intyg

1. Med förbehåll för artikel 9 ska ett inventeringsintyg utfärdas för den period som den ansvariga myndigheten fastställer, dock för högst fem år.

2. Ett inventeringsintyg som utfärdats eller godkänts enligt artikel 9 ska upphöra att gälla i följande fall:

a) Om fartygets skick i stor utsträckning avviker från uppgifterna i det inventeringsintyget, inklusive om del I i förteckningen över farliga material inte har setts över och uppdaterats korrekt och inte återger ändringar av fartygets konstruktion och utrustning, med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO.

b) Om besiktning för förnyande av intyg inte slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 8.5.

3. Ett återvinningsintyg ska utfärdas av den ansvariga myndigheten, eller av en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat, för en period på högst tre månader.

4. Ett återvinningsintyg som utfärdats enligt artikel 9.9 ska upphöra att gälla om fartygets skick avviker från uppgifterna i inventeringsintyget.

5. Med avvikelse från punkt 3, får giltighetstiden för ett återvinningsintyg förlängas av den ansvariga myndigheten eller av en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat för en enkel resa till fartygsåtervinningsanläggningen.

Artikel 11

Hamnstatskontroll

1. Medlemsstaterna ska tillämpa kontrollbestämmelserna för fartyg i enlighet med sin nationella rätt och med beaktande av direktiv 2009/16/EG. Om inte annat följer av punkt 2 ska varje

sådan inspektion begränsas till att kontrollera om det finns antingen ett inventeringsintyg eller ett återvinningsintyg ombord som, om det är giltigt, ska anses som tillräckligt för att inspektionen ska godkännas.

2. En utökad inspektion får företas av den berörda myndighet som handhar hamnstatskontroll, med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO om ett fartyg inte har ett giltigt intyg eller om det föreligger starka skäl att tro att

a) fartygets skick eller utrustning i stor utsträckning avviker från uppgifterna i intyget, del I i förteckningen över farliga material, eller båda, eller

b) det inte finns någon plan för hur del I i förteckningen över farliga material ska ses över.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 får ett fartyg varnas, kvarhållas, avvisas eller utestängas från hamnar eller havsterminaler i en medlemsstat om det underlåter att till berörda myndigheter i den medlemsstaten på deras begäran lämna en kopia av inventeringsintyget eller i förekommande fall återvinningsintyget. Den medlemsstat som vidtar en sådan åtgärd ska omedelbart informera den berörda den ansvariga myndigheten. Underlåtenhet att uppdatera förteckningen över farliga material utgör inte en överträdelse som kan leda till ett kvarhållande, men alla avvikelser i förteckningen över farliga material måste rapporteras till den berörda den ansvariga myndigheten och ska vara åtgärdade vid nästa besiktning.

4. Tillträde till en anvisad hamn eller ankringsplats får medges av berörd myndighet i medlemsstaten om force majeure eller bjudande säkerhetsskäl föreligger, eller för att minska eller begränsa föroreningsrisk eller för att rätta till brister, förutsatt att fartygets ägare, den driftsansvarige eller befälhavaren har vidtagit lämpliga åtgärder som har godkänts av den berörda myndigheten i den medlemsstaten för att garantera ett säkert anlöp.

Artikel 12

Krav på fartyg som för ett tredjeland's flagg

1. Om inte annat följer av artikel 32.2 b ska ett fartyg som för ett tredjeland's flagg, när det anlöper en hamn eller ankringsplats i en medlemsstat, ha en förteckning över farliga material ombord, som står i överensstämmelse med artikel 5.2.

Utan hinder av första stycket får tillträde till en anvisad hamn eller ankringsplats medges av berörd myndighet i medlemsstaten om force majeure eller bjudande säkerhetsskäl föreligger, eller för att minska eller begränsa föroreningsrisk eller för att rätta till brister, förutsatt att fartygets ägare, den driftsansvarige eller befälhavaren har vidtagit lämpliga åtgärder som har godkänts av den berörda myndigheten i den medlemsstaten för att garantera ett säkert anlöp.

2. En installation av farliga material enligt bilaga I, ombord på fartyg som för ett tredjelands flagg när de befinner sig i hamn eller ankringsplats i en medlemsstat, ska förbjudas eller begränsas enligt vad som föreskrivs i bilaga I.

En användning av farliga material enligt bilaga I, ombord på fartyg som för ett tredjelands flagg, när de befinner sig i hamn eller ankringsplats i en medlemsstat, ska förbjudas eller begränsas enligt vad som föreskrivs i bilaga I utan att detta påverkar de undantag och övergångsarrangemang som gäller avseende sådana material enligt internationell rätt.

3. Förteckningen över farliga material ska vara fartygsspecifik, upprättas med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO och tjäna till att klargöra att fartyget uppfyller kraven i punkt 2 i denna artikel. När förteckningen över farliga material utarbetas ska den åtminstone ange de farliga material som upptas i bilaga I. För det fartyg som för ett tredjelands flagg ska det utarbetas en plan som beskriver vilken okulär besiktning och vilka andra prover som används för utarbetandet av förteckningen över farliga material och som beaktar relevanta riktlinjer från IMO.

4. Förteckningen över farliga material ska ses över och uppdateras under hela fartygets livslängd, och ska innehålla sådana nya installationer som innehåller farliga material enligt bilaga II och relevanta ändringar av fartygets konstruktion och utrustning samt ta hänsyn till de undantag och övergångsarrangemang som gäller avseende sådana material enligt internationell rätt.

5. Ett fartyg som för ett tredjelands flagg får varnas, kvarhållas, avvisas eller utestängas från hamnar eller havsterminaler i en medlemsstat om det underlåter att till berörda myndigheter i den medlemsstaten på deras begäran lämna en kopia av det intyg om överensstämmelse i enlighet med punkterna 6 och 7 samt i förekommande fall förteckningen över farliga material. En medlemsstat som vidtar en sådan åtgärd ska omedelbart informera den berörda myndigheten i det tredjeland vars flagg fartyget för. Underlåtenhet att uppdatera förteckningen över farliga material utgör inte en överträdelse som kan leda till ett kvarhållande, men alla avvikelser i förteckningen över farliga material måste rapporteras till den de berörda myndigheterna i det tredjeland vars flagg fartyget för.

6. Intyget om överensstämmelse ska utfärdas efter det att de berörda myndigheterna i det tredjeland vars flagg fartyget för, eller en organisation som dessa myndigheter i enlighet med nationella krav har auktoriserat, har verifierat förteckningen över farliga material. Intyget om överensstämmelse får utformas med utgångspunkt i tillägg 3 till Hongkongkonventionen.

7. Intyget om överensstämmelse och förteckningen över farliga material ska utfärdas på ett officiellt språk som används av de utfärdande berörda myndigheterna i det tredjeland vars flagg fartyget för och om detta språk inte är engelska, franska eller spanska ska texten innehålla en översättning till något av dessa språk.

8. Om inte annat följer av artikel 32.2 b ska fartyg som för ett tredjelands flagg och som ansöker om registrering under en medlemsstats flagg se till att det ombord finns en förteckning över farliga material enligt artikel 5.2 eller att en sådan upprättas inom sex månader från registreringen under den medlemsstatens flagg eller vid någon av de efterföljande besiktningarna enligt artikel 8.3, beroende på vilket som inträffar först.

AVDELNING III

FARTYGSÅTERVINNINGSANLÄGGNINGAR

Artikel 13

Nödvändiga krav på fartygsåtervinningsanläggningar som ska tas upp på den europeiska förteckningen

1. För att en fartygsåtervinningsanläggning ska upptas i den europeiska förteckningen måste den uppfylla följande krav i enlighet med relevanta bestämmelser i Hongkongkonventionen och med beaktande av relevanta riktlinjer från IMO, ILO, Baselkonventionen och Stockholmskonventionen om långlivade organiska föreningar och andra internationella riktlinjer:

- a) Den ska vara auktoriserad av de behöriga myndigheterna att bedriva sin fartygsåtervinningsverksamhet.
- b) Den ska utformas, konstrueras och drivas på ett säkert och miljöriktigt sätt.
- c) Den ska drivas från permanenta konstruktioner.
- d) Den ska inrätta lednings- och övervakningssystem, processer och tekniker som syftar till att förhindra, reducera, minimera och så långt det praktiskt är möjligt eliminera
 - i) hälsorisker för berörda arbetstagare och människor som är bosatta i närheten av fartygsåtervinningsanläggningen, och
 - ii) negativa effekter på miljön som beror på återvinningsanläggningen.
- e) Den ska utarbeta en plan för fartygsåtervinningsanläggningen.

- f) Den ska förhindra negativa effekter på människors hälsa och miljön, bland annat genom att påvisa att alla läckage kan kontrolleras, särskilt i tidvattenområden.
- g) Den ska säkerställa ett säkert och miljöriktigt omhändertagande samt en säker och miljöriktig lagring av farliga material och farligt avfall, bland annat genom att
- i) innesluta alla farliga material ombord under hela fartygsåtervinningsprocessen för att förhindra utsläpp av dessa material i miljön och dessutom endast hantera farliga material och avfall som uppstår under fartygsåtervinningsprocessen på ogenomsläppliga underlag med effektiva dräneringssystem,
 - ii) dokumentera allt avfall som uppstår vid fartygsåtervinningen och dess mängd och endast överföra det till avfallsanläggningar, inbegripet avfallsåtervinningsanläggningar som är auktoriserade att ta hand om och hantera det utan risk för människors hälsa, och på ett miljöriktigt sätt.
- h) Den ska upprätta och se över en krisberedskaps- och kris- hanteringsplan. Den ska se till att utrustning för nödsituationer, såsom brandbekämpningsutrustning och brandfordon, ambulanser och lyftkranar, snabbt kan sättas in på fartyget överallt på fartygsåtervinningsanläggningen.
- i) Den ska sörja för arbetstagarnas säkerhet och utbildning, i vilket ingår att se till att personlig skyddsutrustning används när situationen så kräver.
- j) Den ska rapportera om incidenter, olyckor, arbetssjukdomar och kroniska besvär och, på begäran av de behöriga myndigheterna, rapportera alla incidenter, olyckor, arbetssjukdomar eller kroniska besvär som är eller kan vara en risk för arbetstagarnas säkerhet, människors hälsa och miljön.
- k) Den ska åta sig att uppfylla kraven i punkt 2.
2. Den driftsansvarige på fartygsåtervinningsanläggningen ska
- a) skicka fartygets återvinningsplan, efter det att denna godkänts i enlighet med artikel 7.3, till fartygsägaren och den ansvariga myndigheten eller en erkänd organisation som den ansvariga myndigheten auktoriserat,
 - b) meddela den ansvariga myndigheten att fartygsåtervinningsanläggningen i alla hänseenden är redo att inleda återvinningen av fartyget,
 - c) när den fullständiga eller delvisa återvinningen av fartyget har slutförts i enlighet med denna förordning, inom 14 dagar från och med datum för den fullständiga eller delvisa återvinningen i enlighet med fartygets återvinningsplan, skicka ett intyg om slutförd återvinning till den ansvariga myndigheten som utfärdat återvinningsintyget för fartyget. Intyget om slutförd återvinning ska innehålla en rapport

om eventuella incidenter och olyckor som har skadat människors hälsa och/eller miljön.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer formatet för

- a) den rapport som krävs enligt punkt 2 b i denna artikel för att säkerställa att den överensstämmer med tillägg 6 till Hongkongkonventionen, och
- b) det intyg som krävs enligt punkt 2 c i denna artikel för att säkerställa att den överensstämmer med tillägg 7 till Hongkongkonventionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 25 i denna förordning.

Artikel 14

Auktorisering av fartygsåtervinningsanläggningar belägna i en medlemsstat

1. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser i unionsrätten ska de behöriga myndigheterna auktorisera fartygsåtervinningsanläggningar som är belägna inom deras territorium och som uppfyller de krav som anges i artikel 13 att genomföra fartygsåtervinning. Auktoriseringen av en viss fartygsåtervinningsanläggning får beviljas för högst fem år och ska förnyas i enlighet med detta.

Under förutsättning att kraven i denna förordning uppfylls kan alla tillstånd som utfärdats i enlighet med bestämmelser i annan relevant nationell rätt eller unionsrätt kombineras med auktoriseringen enligt denna artikel till ett enda tillstånd, om man därigenom kan undvika onödig överlappning av information och onödigt dubbelarbete för den driftsansvarige för fartygsåtervinningsanläggningen eller fartygsåtervinningsföretaget eller den behöriga myndigheten. I sådana fall får auktoriseringen förlängas i enlighet med den tillståndsordning som avses i första stycket, dock som längst med fem år.

2. Medlemsstaterna ska fastställa och uppdatera en förteckning över fartygsåtervinningsanläggningar som de har auktoriserat enligt punkt 1.

3. Den förteckning som avses i punkt 2 ska anmälas till kommissionen utan dröjsmål, dock senast den 31 mars 2015.

4. Om en fartygsåtervinningsanläggning inte längre uppfyller kraven i artikel 13 ska den medlemsstat där fartygsåtervinningsanläggningen är belägen tillfälligt upphäva eller återkalla dess auktorisering eller kräva att det berörda fartygsåtervinningsföretaget vidtar rättelse och utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

5. När en fartygsåtervinningsanläggning har auktoriserats enligt punkt 1 ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

Artikel 15

Fartygsåtervinningsanläggningar i ett tredjeland

1. Ett fartygsåtervinningsföretag som äger en fartygsåtervinningsanläggning i ett tredjeland och som avser att genomföra återvinning av fartyg som för en medlemsstats flagg ska lämna in en ansökan till kommissionen om att den fartygsåtervinningsanläggningen ska upptas i den europeiska förteckningen.

2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska åtföljas av bevis för att den berörda fartygsåtervinningsanläggningen uppfyller kraven i artikel 13 för att få genomföra fartygsåtervinning och bli upptagen i den europeiska förteckningen i enlighet med artikel 16.

Fartygsåtervinningsföretaget ska i synnerhet

- a) lämna uppgifter om tillstånd, licens eller auktorisering som de behöriga myndigheterna beviljat för genomförande av fartygsåtervinningen och, i förekommande fall, om tillstånd, licens eller auktorisering som de behöriga myndigheterna beviljat till alla dessas leverantörer och underleverantörer som direkt deltar i fartygsåtervinningsprocessen liksom alla uppgifter som avses i artikel 16.2,
- b) ange huruvida den behöriga myndigheten kommer att godkänna fartygets återvinningsplan genom ett tyst eller uttryckligt godkännande och i förekommande fall specificera handläggningstiden för ett tyst godkännande enligt nationella krav,
- c) bekräfta att det endast kommer att godta fartyg som för en medlemsstats flagg för återvinning i enlighet med denna förordning,
- d) visa belägg för fartygsåtervinningsanläggningens kapacitet att fastställa, se över och övervaka kriterierna för säkert för heta arbeten och säkert att beträda genom hela fartygsåtervinningsprocessen,
- e) bifoga en karta över fartygsåtervinningsanläggningens gränser och återvinningsaktiviteternas placering inom området,
- f) specificera, för varje farligt material som anges i bilaga I och andra farliga material som kan utgöra del av fartygets konstruktion,
 - i) om fartygsåtervinningsanläggningen är auktoriserad att omhänderta det farliga materialet; om den är auktoriserad på så sätt ska informationen ges om berörd personal som är auktoriserad att omhänderta materialet och bevis för deras kompetens,
 - ii) vilka avfallshanteringsprocesser som kommer att användas inom eller utanför fartygsåtervinningsanläggningen, t.ex. förbränning, deponering eller annan avfallshanteringsmetod, avfallshanteringsanläggningens namn och adress, om denna anläggning inte är densamma som fartygsåtervinningsanläggningen, tillsammans med bevis för

att processerna används utan risker för människors hälsa eller miljön och på ett miljöriktigt sätt,

g) bekräfta att företaget antagit en plan för fartygsåtervinningsanläggningen som beaktar relevanta riktlinjer från IMO,

h) lämna information som är nödvändig för att identifiera fartygsåtervinningsanläggningen.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att ange formatet för den information som krävs för att identifiera fartygsåtervinningsanläggningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 25.

4. För att fartygsåtervinningsanläggningar som är belägna i tredjeländer ska kunna tas upp på den europeiska förteckningen krävs en certifiering av att de uppfyller kraven i artikel 13; en sådan kan erhållas efter en anläggningsinspektion som utförts av en oberoende kontrollör med lämpliga kvalifikationer. Certifieringen ska överlämnas till kommissionen av fartygsåtervinningsanläggningen i samband med ansökan om upptagande på den europeiska förteckningen och därefter vart femte år när upptagandet på den europeiska förteckningen förnyas. Det ursprungliga upptagandet på förteckningen och förnyelsen av detta ska åtföljas av en halvtidsöversyn för att bekräfta efterlevnaden av kraven i artikel 13.

När fartygsåtervinningsföretag ansöker om att bli upptagna på den europeiska förteckningen godkänner de samtidigt att den berörda fartygsåtervinningsanläggningen kan bli föremål för en anläggningsinspektion som kommissionen eller ombud som agerar för dess räkning gör före eller efter det att anläggningen upptas på den europeiska förteckningen i syfte att verifiera att anläggningen uppfyller kraven i artikel 13. Den oberoende kontrollören, kommissionen eller ombud som agerar för dess räkning ska samarbeta med behöriga myndigheter i det tredjeland där fartygsåtervinningsanläggningen är belägen för att genomföra dessa anläggningsinspektioner.

Kommissionen får utfärda tekniska riktlinjer för att underlätta en sådan certifiering.

5. Vid tillämpning av artikel 13 får, vad gäller den berörda återvinningen eller bortforslingen av avfall, miljöriktigt omhändertagande endast anses föreligga under förutsättning att fartygsåtervinningsföretaget i fråga kan påvisa att den fartygsåtervinningsanläggning som tar emot avfallet kommer att drivas i enlighet med sådana normer för skyddet av människors hälsa och miljön som i huvudsak motsvarar relevanta internationella och unionsnormer.

6. Fartygsåtervinningsföretaget ska utan dröjsmål tillhandahålla uppdaterad bevisning om det skett ändringar med avseende på den information som lämnats till kommissionen och ska under alla omständigheter tre månader före utgången av varje femårsperiod efter upptagandet på den europeiska förteckningen förklara att

- a) de bevis som det har lämnat är fullständiga och uppdaterade,
- b) fartygsåtervinningsanläggningen fortsätter, och har för avsikt att fortsätta, att uppfylla kraven i artikel 13.

Artikel 16

Upprättande och uppdatering den europeiska förteckningen

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa en europeisk förteckning över fartygsåtervinningsanläggningar som

- a) är belägna i unionen och har anmälts av medlemsstaterna enligt artikel 14.3,
- b) är belägna i ett tredjeland och som tas upp på förteckningen på grundval av en bedömning av den information och stödjande dokumentation som lämnats eller samlats in i enlighet med artikel 15.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 25.

2. Den europeiska förteckningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och på kommissionens webbplats senast den 31 december 2016. Den ska delas upp i två olika underförteckningar med fartygsåtervinningsanläggningar i en medlemsstat respektive fartygsåtervinningsanläggningar i ett tredjeland.

Den europeiska förteckningen ska innehålla samtliga följande uppgifter om fartygsåtervinningsanläggningen:

- a) Återvinningsmetod.
- b) Fartygstyp och storlek på de fartyg som kan återvinnas.
- c) Eventuella begränsningar för och villkor som kan ställas på fartygsåtervinningsanläggningens drift, även när det gäller hantering av farligt avfall.
- d) Uppgift om uttryckligt eller tyst förfarande som avses i artikel 7.3 för godkännande av fartygets återvinningsplan av den behöriga myndigheten.
- e) Maximal årlig kapacitet för fartygsåtervinningsanläggningen.

3. Den europeiska förteckningen ska ange när fartygsåtervinningsanläggningens upptagande på förteckningen upphör. Ett upptagande ska gälla i högst fem år och vara möjligt att förnya.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att regelbundet uppdatera den europeiska förteckningen, för

- a) att uppföra en fartygsåtervinningsanläggning på den europeiska förteckningen när
- i) anläggningen har auktoriserats enligt artikel 14, eller
- ii) anläggningens uppförande på den europeiska förteckningen beslutats enligt punkt 1 b i den här artikeln,

b) att stryka en fartygsåtervinningsanläggning från den europeiska förteckningen när

- i) fartygsåtervinningsanläggningen inte längre uppfyller kraven i artikel 13, eller
- ii) den uppdaterade bevisningen inte lämnats minst tre månader före utgången av den femårsperiod som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.

5. Vid upprättande och uppdatering av den europeiska förteckningen ska kommissionen agera enligt de principer som fastslås i fördragen och enligt unionens internationella åtaganden.

6. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all information som kan vara relevant när det gäller uppdateringen av den europeiska förteckningen. Kommissionen ska vidarebefordra all relevant information till de andra medlemsstaterna.

AVDELNING IV

ALLMÄNNA ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Språk

1. Fartygets återvinningsplan enligt artikel 7 ska upprättas på ett språk som den stat som auktoriserat fartygsåtervinningsanläggningen godkänner. Om språket inte är engelska, franska eller spanska ska fartygets återvinningsplan översättas till ett av de språken, om inte den ansvariga myndigheten anser en översättning obehövlig.

2. Inventeringsintyg och återvinningsintyget som utfärdats enligt artikel 9 ska upprättas på ett officiellt språk i den utfärdande ansvariga myndigheten. Om det språket inte är engelska, franska eller spanska ska en översättning till ett av de språken bifogas.

Artikel 18

Utnämning av behöriga myndigheter och ansvariga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utnämna de behöriga myndigheter och ansvariga myndigheter som har ansvar för tillämpningen av denna förordning och underrätta kommissionen om utnämningarna. Medlemsstaterna ska omgående anmäla alla ändringar av dessa uppgifter till kommissionen.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningarna över utnämnda behöriga myndigheter och ansvariga myndigheter på sin webbplats och ska uppdatera dessa när så är lämpligt.

*Artikel 19***Utnämning av kontaktpersoner**

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska var för sig utnämna en eller flera kontaktpersoner med ansvar för att underrätta eller bistå fysiska eller juridiska personer som gör förfrågningar. Kommissionens kontaktperson ska till medlemsstaternas kontaktpersoner vidarebefordra alla mottagna frågor som berör de senare, och vice versa.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om utnämningen av kontaktpersoner. Medlemsstaterna ska omgående anmäla alla ändringar av dessa uppgifter till kommissionen.

3. Kommissionen ska offentliggöra förteckningarna över utnämnda kontaktpersoner på sin webbplats och uppdatera dessa när så är lämpligt.

*Artikel 20***Möten med kontaktpersoner**

Kommissionen ska, på begäran av medlemsstaterna eller när den anser det vara lämpligt, regelbundet ordna möten med kontaktpersonerna för att diskutera frågor som berör genomförandet av denna förordning. Berörda intressenter ska inbjudas att delta i dessa sammanträden, eller delar av dem, när samtliga medlemsstater och kommissionen är eniga om att det är lämpligt att göra detta.

AVDELNING V

RAPPORTERING OCH EFTERLEVAD*Artikel 21***Rapporter från medlemsstaterna**

1. Varje medlemsstat ska till kommissionen överlämna en rapport som innehåller följande:

- a) En förteckning över fartyg som för medlemsstatens flagg och för vilka ett återvinningsintyg har utfärdats samt uppgift om fartygsåtervinningsföretagets namn och var fartygsåtervinningsanläggningen är belägen enligt återvinningsintyget.
- b) En förteckning över fartyg som för medlemsstatens flagg och för vilka intyg om slutförd återvinning har mottagits.
- c) Information om olaglig fartygsåtervinning, sanktioner och uppföljningsåtgärder som medlemsstaten har vidtagit.

2. Varje medlemsstat ska vart tredje år lämna in sin rapport elektroniskt till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

Den första elektroniska rapporten ska omfatta perioden från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas till och med slutet av den första reguljära rapporteringsperioden på tre år, enligt artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG⁽¹⁾, som infaller efter den första rapporteringsperiodens inledningsdag.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

Kommissionen ska senast nio månader efter det att den mottagit rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

3. Kommissionen ska föra in informationen i en elektronisk databas som alltid är tillgänglig för allmänheten.

*Artikel 22***Efterlevnad i medlemsstaterna**

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska samarbeta bilateralt eller multilateralt för att underlätta förebyggande och upptäckt av potentiellt kringgående och potentiella överträdelser av denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska utnämna de personer i sin fast anställda personal som har ansvar för det samarbete som avses i punkt 2. Denna information ska lämnas till kommissionen, som ska skicka ut en sammanställd förteckning till dessa personer.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de bestämmelser i nationell rätt som rör efterlevnaden av denna förordning och tillämpliga sanktioner.

*Artikel 23***Begäran om åtgärder**

1. Fysiska eller juridiska personer som påverkas eller sannolikt kommer att påverkas av överträdelser av artikel 13 jämförd med artiklarna 15, och 16.1 b i denna förordning, eller som har skäligen intressen i beslutsprocesser om miljön som rör överträdelser av artikel 13 jämförd med artiklarna 15 och 16.1 b i denna förordning ska ha rätt att begära att kommissionen vidtar åtgärder enligt denna förordning med avseende på sådana överträdelser eller överhängande risk för sådana överträdelser.

Det intresse som icke-statliga organisationer som främjar miljökydd som uppfyller kraven i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006⁽²⁾ har ska anses vara tillräckligt med avseende på tillämpningen av första stycket.

⁽²⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

2. Begäran om åtgärder ska åtföljas av relevant information och uppgifter som stöd för denna begäran.

3. När en begäran om åtgärder och åtföljande information och uppgifter på ett rimligt sätt ger belägg för att en överträdelse av artikel 13 jämförd med artiklarna 15 och 16.1 b har inträffat, eller det finns en överhängande risk för en sådan överträdelse, ska kommissionen beakta varje sådan begäran och åtföljande information och uppgifter. Under sådana omständigheter ska kommissionen ge det berörda skeppsåtervinningsföretaget en möjlighet att ge sina synpunkter på begäran om åtgärder och åtföljande information och uppgifter.

4. Kommissionen ska snarast möjligt och i enlighet med tillämpliga bestämmelser i unionslagstiftningen underrätta de personer som lämnat in en begäran i enlighet med punkt 1 om sitt beslut att tillmötesgå eller avslå begäran om åtgärder, och ska ange skälen till detta.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Utövande av delegering

1. Befogenheterna att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.8 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 5.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser

Från och med den dag då den europeiska förteckningen offentliggörs får medlemsstater, innan denna förordning börjar tillämpas, auktorisera återvinning av fartyg vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen. I sådana fall ska förordning (EG) nr 1013/2006 inte tillämpas.

Artikel 27

Ändring av förordning (EG) nr 1013/2006

I artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1013/2006 ska följande led läggas till:

"i) Fartyg som för en medlemsstats flagg och som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 (*)

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330, 10.12.2013, s. 1)."

Artikel 28

Ändring av direktiv 2009/16/EG

I bilaga IV ska följande punkt läggas till:

"49. Certifikat avseende förteckningen över farliga material, eller ett giltigt intyg om överensstämmelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330, 10.12.2013, s. 1)."

Artikel 29

Ekonomiska incitament

Kommissionen ska senast den 31 december 2016 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförbarheten i ett finansiellt instrument som skulle underlätta en säker och miljöriktig fartygsåtervinning, vilken i förekommande fall ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 30

Översyn

1. Kommissionen ska bedöma vilka överträdelser av denna förordning som ska omfattas av direktiv 2008/99/EG, för att bestämmelserna om överträdelser i denna förordning och i förordning (EG) nr 1013/2006 ska bli likvärdiga. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 rapportera om resultaten till Europaparlamentet och rådet; rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

2. Kommissionen ska se över denna förordning senast 18 månader innan Hongkongkonventionen träder i kraft och i förekommande fall samtidigt överlämna eventuella lämpliga lagstiftningsförslag i detta syfte. Vid översynen ska det övervägas om fartygsåtervinningsanläggningar som har auktoriserats enligt Hongkongkonventionen ska tas upp på den europeiska förteckningen i syfte att undvika dubbelarbete och administrativ börda.

3. Kommissionen ska regelbundet se över denna förordning och, när det är motiverat, på ett ändamålsenligt sätt lägga fram förslag för att beakta utvecklingen i fråga om internationella konventioner, bland annat Baselkonventionen, om så krävs.

4. Utan hinder av punkt 2 ska kommissionen senast fem år efter det att denna förordning börjar tillämpas förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av denna förordning, som i förekommande fall ska åtföljas av lagstiftningsförslag för att säkerställa att målen uppnås och förordningen får vederbörligt genomslag.

Artikel 31

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 november 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 32

Tillämpning

1. Denna förordning ska tillämpas från och med den av följande två dagar som inträder först, dock inte före den 31 december 2015:

a) Sex månader efter den dag då den sammanlagda maximala årliga fartygsåtervinningen för de fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen utgör minst 2,5 miljoner ton lätt displacement (ldt). Den årliga fartygsåtervinningen för en fartygsåtervinningsanläggning beräknas som summan av fartygens vikt uttryckt i ldt under ett visst år. Det maximala antalet återvunna fartyg per år fastställs genom att man tar det högsta värdet under den föregående tioårsperioden för varje fartygsåtervinningsanläggning eller, för fartygsåtervinningsanläggningar som nyligen auktoriserats, det högsta årsvärde som uppnåtts vid anläggningen.

b) Den 31 december 2018.

2. Med avseende på följande bestämmelser ska dock följande tillämpningsdatum gälla:

a) Artikel 2, artikel 5.2 andra stycket, artiklarna 13, 14, 15, 16, 25 och 26 ska tillämpas från och med den 31 december 2014.

b) Artikel 5.2 första och tredje styckena och artikel, 12.1 och 12.8 ska tillämpas från och med den 31 december 2020.

3. När de villkor som avses i punkt 1 a har uppfyllts ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om vilken dag denna förordning ska börja tillämpas.

4. Om en medlemsstat har avslutat sitt nationella fartygsregister eller under tre år inte har haft några fartyg registrerade under sin flagg får medlemsstaten, så länge inget fartyg registreras under dess flagg, avvika från bestämmelserna i denna förordning, med undantag för artiklarna 4, 5, 11, 12, 13, 14, 16.6, 18, 19, 20, 21 och 22. Om en medlemsstat har för avsikt att utnyttja detta undantag ska den meddela kommissionen senast den dag då denna förordning börjar tillämpas. Kommissionen ska även underrättas om alla eventuella senare ändringar.

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA I

KONTROLL AV FARLIGA MATERIAL

Farligt material	Definitioner	Kontrollåtgärder
Asbest	Material som innehåller asbest.	Installation av material som innehåller asbest är förbjudet för alla fartyg.
Ozonnedbrytande ämnen	<p>Kontrollerade ämnen som definieras i artikel 1.4 i 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet, förtecknade i bilagorna A, B, C eller E till det protokoll som är i kraft när denna bilaga tillämpas eller tolkas.</p> <p>Ozonnedbrytande ämnen som kan finnas ombord på fartyg omfattar men är inte begränsade till följande:</p> <p>Halon 1211 Bromklordifluormetan</p> <p>Halon 1301 Bromtrifluormetan</p> <p>Halon 2402, 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretan (även känt som halon 114B2)</p> <p>CFC-11 Triklorfluormetan,</p> <p>CFC-12 Diklordifluormetan</p> <p>CFC-113, 1,1,2-triklor-1,2,2-trifluoretan</p> <p>CFC-114, 1,2-diklor-1,1,2,2-tetrafluoretan</p> <p>CFC-115 Klorpentafluoretan</p> <p>HCFC-22</p> <p>Klordifluormetan</p>	En installation som innehåller ozonnedbrytande ämnen är förbjuden för alla fartyg.
Polyklorerade bifenyler (PCB)	<i>Polyklorerade bifenyler</i> : aromat som är sammansatt så att väteatomerna på bifenylnmolekylen (två bensenringar som är sammanbundna av en enda kol-kolbindning) får ersättas av upp till tio kloratomer.	Installation av material som innehåller polyklorerade bifenyler är förbjuden.
Perfluoroktansulfonsyra (PFOS (!))	<i>Perfluoroktansulfonsyra</i> (PFOS): perfluoroktansulfonsyra och dess derivat	Nya installationer som innehåller perfluoroktansulfonsyra (PFOS) och dess derivat ska vara förbjudna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 (?).
Påväxthindrande föreningar och system	Påväxthindrande föreningar och system som regleras genom bilaga I till 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg (AFS-konventionen) i kraft när denna bilaga tillämpas eller tolkas.	1. Inga fartyg får använda påväxthindrande system som innehåller tennorganiska föreningar som fungerar som biocider, eller andra påväxthindrande system vars påföring eller användning är förbjuden enligt AFS-konventionen.

Farligt material	Definitioner	Kontrollåtgärder
		2. Inga nya fartyg eller nya installationer på fartyg får använda påväxthindrande föreningar eller system på ett sätt som strider mot AFS-konventionen.

(¹) Ej tillämpligt på fartyg som seglar under ett tredjelands flagg.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7).

*BILAGA II***POSTER FÖR FÖRTECKNINGEN ÖVER FARLIGA MATERIAL**

1. Farliga material som förtecknas i bilaga I
 2. Kadmium och kadmiumföreningar
 3. Hexavalent krom och hexavalenta kromföreningar
 4. Bly och blyföreningar
 5. Kvicksilver och kvicksilverföreningar
 6. Polybromerade bifenyler (PBB)
 7. Polybromerade difenyletrar (PBDE)
 8. Polyklorerade naftalener (fler än tre kloratomer)
 9. Radioaktiva ämnen
 10. Vissa kortkedjade klorerade paraffiner (alkaner, C10-C13, klor)
 11. Bromerade flamskyddsmedel (HBCDD)
-